odražavaju slikarstvo romantizma u Dalmaciji. Osobito se ističu neposredni i spontani autoportret, portreti roditelja, braće (portret brata Lovre iz 1839) i sestre. Sred. stoljeća portreti postupno gube dominantnu romantičnu notu i približavaju se realističnim težnjama. U drugoj se fazi ističu portret zapovjednika splitske Narodne garde Antuna Bassa (1849), te portreti Marina Šperca, slikarovih sinovaca Alberta i Marina Pavlovića, Dujma i Ane Karaman (1865), Petra Grisogona, Antuna Jeličića i dr. Slike sa sakralnom i pov. tematikom te žanr-prizori znatno su slabiji od portreta, a u nekim su slučajevima očite kopije. Radovi mu se nalaze u Galeriji umjetnina i Muzeju grada Splita, Modernoj galeriji u Zagrebu, a najvećim dijelom u privatnome vlasništvu u Splitu.

LIT.: K. Prijatelj, Juraj Pavlović, Split 1962. — Isti, Slikarstvo u Dalmaciji 1784—1884, Split 1989. K. Plj.

PAVLOVIĆ, Zoran, grafički oblikovatelj (Subotica, 14. II. 1941). Studirao arhitekturu i filmsku montažu u Zagrebu. Grafičkim se oblikovanjem bavi od 1965. Bio je umjetnički direktor magazina »Start« 1973—75, potom vodi Studio za grafički dizajn Centra društvenih djelatnosti u Zagrebu (Studio CDD), a od 1980. odjel grafičkog oblikovanja izdavačke djelatnosti Grafičkoga zavoda Hrvatske. Grafički je opremio velik broj knjiga, kalendara i propagandnoga materijala. Karikature objavljivao u časopisima »Kerempuh« i »Paradoks«, te ih izlagao u Zagrebu (1965, 1966, 1967).

PAVLOVIĆI, obitelj graditelja i kamenara podrijetlom iz Korčule. Graditelji i klesari toga prezimena spominju se često u dokumentima Korčule, Dubrovnika i Kotora u XVI–XVIII. st., ali nije sigurno da svi pripadaju istomu rodu.

Marko Milić Pavlović zidao je 1514. na općinskim gradnjama u Korčuli. God. 1518. dovršio je arkade Divone u Dubrovniku, a 1525. gradio kapelu Sv. Roka u sastavu korčulanske katedrale kao njezin četvrti brod. Zajedno s Markom i Nikolom Karlićem zida tijekom trećega desetljeća XVI. st. zvonik hvarske katedrale, a 1532. zapisan je kao mrtav. — U Dubrovniku i Kotoru djeluju mnogobrojni kamenari Pavlovići: u prvoj pol. XVI. st. Nikola, Frano, Nikola Antunov, Frano i Andrija, te Marko Pavlović, koji je 1533. izradio kamin, umivaonike i kanale za Kabužićev ljetnikovac na Šipanu, a 1540. zajedno s Krstom Pavlovićem kamenu ogradu u dvorištu dominikanskoga samostana; Mato Pavlović je s Ivanom Pavlovićem i drugim klesarima izrađivao dijelove za renesansnu palaču Skočibuha 1552; Ivan i Vicko Pavlović isporučuju 1553. kamenu građu na Krf; Pavao Pavlović popravlja s Franjom Karlićem svod romaničke katedrale u Kotoru, 1581; Kristo i Antun Pavlović su 1664—65. zajedno s A. Ismaelijem sazidali pilastre i presvodili župnu crkvu u Blatu na Korčuli.

JURAJ PAVLOVIĆ, Marin Pavlović. Split, Galerija umjetnina

Marko Antun Pavlović bio je glavni majstor pri popravku kotorske katedrale nakon potresa. Počevši oko 1670, u razdoblju od deset godina temeljito je rekonstruirao pročelje sa zvonicima koje je time dobilo barokni pečat; 1674. isplaćena mu je izrada velike rozete sred pročelja. God. 1687. popravlja portal i radi jedan stup s kapitelom za korčulansku katedralu; 1693. radi na crkvi Sv. Lovre u Šibeniku a iste godine podiže novo pročelje crkve u Betini u suradnji s kamenarom Markom Vidovićem.

Nikola Pavlović spominje se oko 1670. pri popravku kotorske katedrale zajedno s Markom Antunom Pavlovićem, Franjom i Ivanom Karlićem. God. 1677. sudjelovao u prvoj fazi gradnje crkve Sv. Lovre u Šibeniku (pročelje s rozetom). God. 1718. popravljao kip Sv. Petra, djelo Bonina da

PAZ, freska u crkvi Sv. Vida